

		(21)
	(22)	
	(23)	
	(24)	
	(25)	
(26)		
		(27)
		(28)
	(29)	
(30)		
		(31)
(32)		

21) Bizimle karşılaşmayı (bir gün huzurumuza geleceklerini) ummayanlar: Bize ya melekler indirilmeliydi ya da Rabbimizi görmeliydik, dediler. Andolsun ki onlar kendileri hakkında kibire kapılmışlar ve azgınlıkta pek ileri gitmişlerdir.

22) (Fakat) melekleri göreceklere gün, günahkârlara o gün hiçbir sevinç haberi yoktur ve: (Size, sevinmek) yasaktır, yasak! diyeceklerdir.

23) Onların yaptıkları her bir (iyi) işi ele alırız, onu saçılmış zerrelere haline getiririz (değersiz kılarız).

24) O gün cennetliklerin kalacakları yer çok huzurlu ve dinlenecekleri yer pek güzeldir.

25) O gün gökyüzü beyaz bulutlar ile yarılacak ve melekler bölük bölük indirileceklerdir.

26) İşte o gün, gerçek mülk (hükümranlık) çok merhametli olan Allah'ındır. Kâfirler için de pek çetin bir gündür o.

27) O gün, zalim kimse (pişmanlıktan) ellerini ısırp şöyle der: Keşke o peygamberle birlikte bir yol tutsaydım!

28) Yazık bana! Keşke falancayı (bâtil yolcusunu) dost edinmeseydim!

29) Çünkü zikir (Kur'an) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder.

30) Peygamber der ki: Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'an'ı büsbütün terkettiler.

31) (Resûlüm!) İşte biz böylece her peygamber için suçlulardan düşmanlar peydâ ettik. Hidayet verici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32) İnkâr edenler: Kur'an ona bir defada topluca indirilmeli değil miydi? dediler. Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık (parça parça indirdik) ve onu tane tane (ayırarak) okuduk.

(33)

(34)

(35)

(36)

(37)

(38)

(39)

(40)

(41)

(42)

(43)

33) Onların sana getirdikleri hiçbir temsil yoktur ki, (onun karşılığında) sana doğrusunu ve daha açığını getirmeyelim.

34) Yüzükoyun cehenneme (sürülüp) toplanacak olanlar; işte onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35) Andolsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.

36) "Ayetlerimizi yalan sayan kavme gidin" dedik. Sonunda, (yola gelmediklerinden) onları yerle bir ediverdik.

37) Nuh kavmine gelince, peygamberleri yalancılıkla itham ettiklerinde onları, suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret yaptık. Zalimler için acıklı bir azap hazırladık.

38) Ad'ı, Semûd'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha birçok nesilleri de (inkârcılıklarından ötürü helâk ettik).

39) Onların her birine (uymaları için) misaller getirdik; (ama öğüt almadıkları için) hepsini kırdık geçirdik.

40) (Resûlüm!) Andolsun (bu Mekkeli putperestler), belâ ve felâket yağmuruna tutulmuş olan o beldeye uğramışlardır. Peki onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar öldükten sonra dirilmeyi ummamaktadırlar.

41) Seni gördükleri zaman: "Bu mu Allah'ın peygamber olarak gönderdiği!" diyerek hep seni alaya alıyorlar.

42) "Şayet tanrılarımıza inanmakta sebat göstermeseydik, gerçekten bizi neredeyse tanrılarımızdan saptıracaktı" diyorlar. Azabı gördükleri zaman, asıl kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler!

43) Kötü duygularını kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Sen (Resûlüm!) ona koruyucu olabilir misin?

	(44)	
(46)		(45)
		(47)
(48)		
(49)		
(51)		(50)
(52)		
(53)		
		(54)
	(55)	

44) Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten (söz) dinleyeceğini yahut düşüneceğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar.

45) Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmedin mi? Eğer dileseydi, onu elbet hareketsiz kılardı. Sonra biz güneşi, ona delil kıldık.

46) Sonra onu (uzayan gölgeyi) yavaş yavaş kendimize çektik (kısalttık).

47) Sizin için geceyi örtü, uykuyu istirahat kılan, gündüzü de dağılıp çalışma (zamanı) yapan, O'dur.

48-49) Rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen O'dur. Biz, ölü toprağa can vermek, yarattığımız nice hayvanlara ve nice insanlara su vermek için gökten tertemiz su indirdik.

50) Andolsun bunu, insanların öğüt almaları için, aralarında çeşitli şekillerde anlatmışızdır; ama insanların çoğu ille nankörlük edip diretmiştir.

51) Şayet dileseydik, elbet her ülkeye bir uyarıcı gönderirdik.

52) O halde, kâfirlere boyun eğme ve bununla onlara karşı olanca gücünle büyük bir savaş ver!

53) Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir sınır koyan O'dur.

54) Sudan (meniden) bir insan yaratıp onu nesep ve sıhriyet (kan ve evlilik bağından doğan) yakınlığa dönüştüren O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.

55) Allah'ı bırakıp kendilerine ne fayda ne de zarar verebilen şeylere kulluk ediyorlar. İnkârcı da Rabbine karşı uğraşıp durmaktadır.

	(56)	
(57)		
	(58)	
	(59)	
		(60)
	(61)	
(62)		
	(63)	
		(64)
(65)		
	(66)	
(67)		

56) (Resûlüm!) Biz seni ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

57) De ki: Buna karşılık, sizden, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanız) dışında herhangi bir ücret istemiyorum.

58) Ölümsüz ve daima diri olan Allah'a güvenip dayan. O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarını O'nun bilmesi yeter.

59) Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan, sonra Arş'a istivâ eden (ona hükmeden) Rahmân'dır. Bunu bir bilene sor.

60) Onlara: Rahmân'a secde edin! denildiği zaman: "Rahmân da neymiş! Bize emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç!" derler ve bu emir onların nefretini arttırır.

61) Gökte burçları var eden, onların içinde bir çerağ (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir.

62) İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren de O'dur.

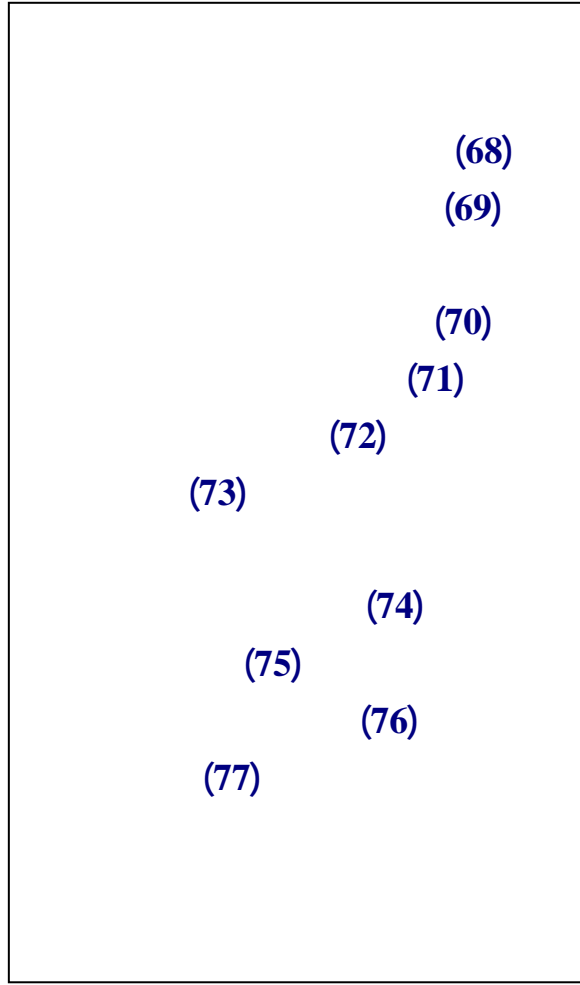
63) Rahmân'ın(has) kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve kendini bilmez kimseler onlara laf attığında (incitmeksizin) "Selam!" derler (geçerler);

64) Gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyam durarak geçirirler.

65) Ve şöyle derler: Rabbimiz! Cehennem azabını üzerimizden sav. Doğrusu onun azabı gelip geçici değil, devamlıdır.

66) Orası cidden ne kötü bir yerleşme ve ikamet yeridir!

67) (O kullar), harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

(68)

(69)

(70)

(71)

(72)

(73)

(74)

(75)

(76)

(77)

68) Yine onlar ki, Allah ile beraber (tuttukları) başka bir ilaha yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan, günahı (nın cezasını) bulur;

69) Kıyamet günü azabı kat kat arttırılır ve onda (azapta) alçaltılmış olarak devamlı kalır.

70) Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışta bulunanlar başkadır; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır,engin merhamet sahibidir.

71) Kim tevbe edip iyi davranış gösterirse, şüphesiz o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72) (O kullar), yalan yere şahitlik etmezler, boş sözlerle karşılaştıklarında vakar ile (oradan) geçip giderler.

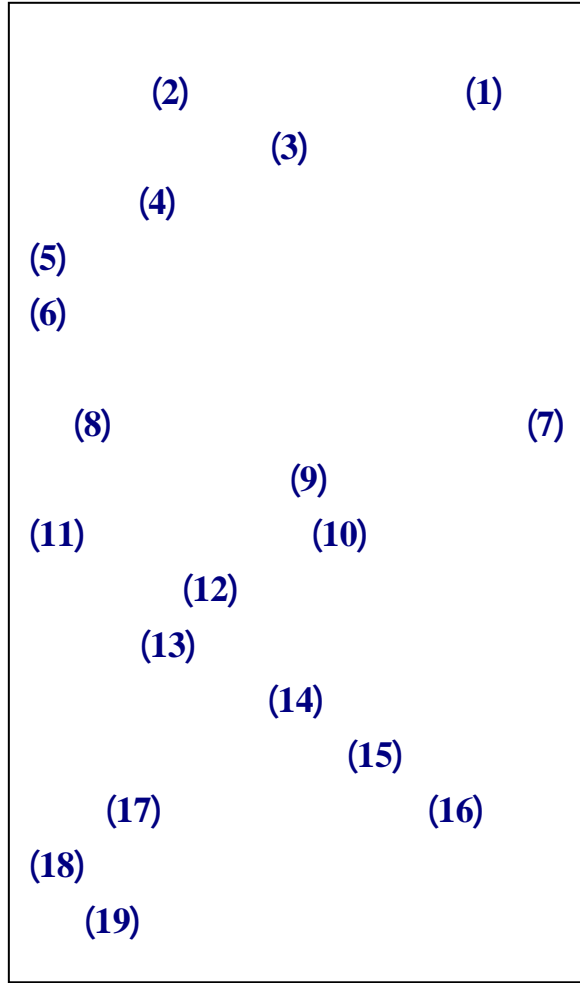
73) Kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığında ise, onlara karşı sağır ve kör davranmazlar;

74) (Ve o kullar): Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl! derler.

75) İşte onlara, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamı verilecek, orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır.

76) Orada ebedî kalacaklardır. Orası ne güzel bir yerleşme ve ikamet yeridir.

77) (Resûlüm!) De ki: (Kulluk ve) yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin? (Ey inkârcılar! Siz Resûl'ün bildirdiklerini) kesinkes yalan saydınız; onun için azap yakanızı bırakmayacaktır!

26- eş-ŞUARA SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 227 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Tâ. Sîn. Mîm.
- 2) Bunlar, apaçık Kitab'ın âyetleridir.
- 3) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendine kıyacaksın!
- 4) Biz dilesek, onların üzerine gökten bir mucize indiririz de, ona boyunları eğilip kalır.
- 5) Kendilerine, o çok esirgeyici Allah'tan hiçbir yeni öğüt gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler.
- 6) Üstelik (ona) "yalandır" derler; fakat alay edip durdukları şeylerin haberleri yakında onlara gelecektir.
- 7) Yeryüzüne bir bakmazlar mı! Orada her güzel çiftten nice bitkiler yetiştirdik.
- 8) Şüphesiz bunlarda bir nişâne vardır; ama çoğu iman etmezler.
- 9) Şüphe yok ki Rabbin, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
- 10-11) Hani Rabbin Musa'ya: O zalimler güruhuna, Firavun'un kavmine git. Hâla sakınmayacaklar mı onlar? diye seslenmişti.
- 12) Musa şöyle dedi: Rabbim! Doğrusu, beni yalancılıkla suçlamalarından korkuyorum.
- 13) (Bu durumda) içim daralır, dilim dönmez; onun için Harun'a da elçilik ver.
- 14) Onların bana isnad ettikleri bir suç da var. Bundan ötürü beni öldürmelerinden korkuyorum.
- 15) Allah buyurdu: Hayır! İkiniz mucizelerimizle gidin. Şüphesiz ki, biz sizinle beraberiz, iştirmekteyiz.
- 16) Haydi Firavun'a gidip deyin ki: Gerçekten biz, âlemlerin Rabbi'nin elçisiyiz;
- 17) İsrailoğullarını bizimle beraber gönder.
- 18) (Kendisine Allah'ın emri tebliğ edilince Firavun) dedi ki: Biz seni çocukken himayemize alıp büyütmedik

	(20)	
(21)		
(22)		
	(23)	
	(24)	
(26)		(25)
(27)		
(28)		
(29)		
	(30)	
(32)		(31)
	(33)	
		(34)
		(35)
(37)		(36)
	(38)	
		(39)

20) Dedi ki: o işi o anda sonunun ne olacağını bilmeyerek yaptım.

21) Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım. Sonra Rabbim bana hikmet bahşetti ve beni peygamberlerden kıldı.

22) O nimet diye başıma kaktığın ise, (aslında) İsrailoğullarını kendine kul köle etmemdir.

23) Firavun dedi ki: Âlemlerin Rabbi dediğin de nedir?

24) Musa cevap verdi: Eğer işin gerçeğini düşünüp anlayan kişiler olsanız, (itiraf edersiniz ki) O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir.

25) Dedi ki: Etrafında bulunanlara: İştiyor musunuz?

26) Musa dedi ki: O, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbidir.

27) Dedi ki: Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir,

28) Dedi ki: Şayet aklınızı kullansanız, O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir.

29) Firavun: Benden başkasını tanrı edersen, andolsun ki seni zindanlıklardan ederim! dedi.

30) Dedi ki: Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?

31) Firavun: Doğru söyleyenlerden isen, haydi getir onu! diye karşılık verdi.

32) Bunun üzerine Musa asâsını atıverdi; bir de ne görsünler, asâ apaçık koca bir yılan (oluvermiş)!

33) Elini de çıkardı; o da seyredenlere bembeyaz görünen!

34) Firavun, çevresindeki ileri gelenlere: Bu, dedi, doğrusu çok bilgili bir sihirbaz!

35) Sizi sihiriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz?

36) Dediler ki: Onu ve kardeşini egle ve şehirlere toplayıcı görevliler gönder;

37) Ne kadar bilgisi derin sihirbaz varsa sana getirsinler.

38) Böylece sihirbazlar belli bir günün tayin edilen vaktinde biraraya getirildi.

39) Halka: Siz de toplanıyor musunuz (haydi hemen

(40)		
(42)		(41)
	(43)	
(44)		
(45)		
(47)		(46)
		(48)
(49)		
	(50)	
	(51)	
	(52)	
(54)		(53)
(56)		(55)
(58)		(57)
(60)	(59)	

40) (Firavun'un adamları:) Eğer üstün gelirlerse, herhalde sihirbazlara uyarız, dediler.

41) Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a: Şayet biz üstün gelirsek, muhakkak bize bir ücret vardır değil mi? dediler.

42) Firavun cevap verdi: Evet, o takdirde hiç şüphe etmeyin, gözde kimselerden de olacaksınız.

43) Musa onlara: Ne atacaksanız atın! dedi.

44) Bunun üzerine iplerini ve değneklerini attılar ve: Firavun'un kudreti hakkı için elbette bizler galip geleceğiz, dediler.

45) Sonra Musa asâsını attı; bir de ne görsünler, onların uydurduklarını yutuyor!

46) Sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

47) "Alemlerin Rabbine, iman ettik" dediler.

48) "Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik" .

49) Firavun, (kırgınlık içinde) dedi ki: Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! Demek ki size sihiri öğreten büyüğünüzmüş o! Ama şimdi bileceksiniz: Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi astracağım!

50) "Zararı yok, dediler, (nasıl olsa) biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz."

51) "Biz, ilk iman edenler olduğumuz için Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umarız."

52) Musa'ya: Kullarımı geceleyin yola çıkar; çünkü takip edileceksiniz, diye vahyettik.

53) Firavun da şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi:

54) "Esasen bunlar, sayıları az, bölük pörçük bir cemaattir."

55) "(Böyle iken) kesinkes bizi öfkelenmişlerdir."

56) "Biz ise, elbette uyanık bir cemaatz."

57) Ama biz onları, bahçelerden, pınarlardan, çıkardık.

58) Hazinelelerden ve değerli bir yerlerden.

59) Böylece, bunlara İsrailoğullarını mirasçı yaptık.

60) Derken gün doğumunda onların ardına düştüler.

(62)	(61)
(64)	(63)
(66)	(65)
(67)	(68)
(70)	(69)
(73)	(72)
(74)	(75)
(76)	(77)
(78)	(79)
(81)	(80)
(82)	(83)

- 61) İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın adamları: İşte yakalandık! dediler.
- 62) Dedi ki: Asla! Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir.
- 63) Bunun üzerine Musa'ya: Asân ile denize vur! diye vahyettik. derhal yarıldı, her bölük koca bir dağ gibi oldu.
- 64) Ötekilerini de oraya yaklaştırdık.
- 65) Musa ve beraberindekilerin hepsini kurtardık.
- 66) Sonra ötekilerini suda boğduk.
- 67) Şüphesiz bunda bir ibret vardır; ama çokları iman etmiş değillerdir.
- 68) Şüphesiz Rabbin, işte O, Aziz'dir, Rahim'dir.
- 69) Onlara İbrahim'in haberini de oku.
- 70) Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye ibadet ediyorsunuz?" demişti.
- 71) Demişlerdi ki: "Putlara ibadet ediyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz."
- 72) Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"
- 73) "Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?"
- 74) Dediler ki: "Hayır, ama biz atalarımızı böyle yapar bulduk."
- 75) Dedi ki: "Şimdi neye ibadet ettiğinizi gördünüz mü?"
- 76) "Hem siz, hem de eski atalarımız?"
- 77) "İşte bunlar, gerçekten benim düşmanumdur; yalnızca alemlerin Rabbi hariç."
- 78) "Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur."
- 79) "Bana yediren ve içiren O'dur."
- 80) "Hastalandığımda bana şifa veren O'dur."
- 81) "Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur."
- 82) "Din günü hatalarımı bağışlayacağımı umduğum da O'dur."
- 83) "Rabbim, bana hüküm başışla ve beni salihlere kat."

69) Ey Muhammed! O Mekke kâfirlerine İbrahim'in o önemli haberini de oku, aktar, anlat.

70) Hani İbrahim bir zamanlar, babasına ve kavmine: "Siz neye ibadet ediyorsunuz? Neye tapıyorsunuz?" demişti.

71) Sevinç ve iftiharla demişlerdi ki: "Putlara ibadet ediyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz, onlara tapınmayı asla bırakmayacağız."

72) İbrahim kınamak ve ayıplamak üzere dedi ki: "Peki, dua ederek onlara şğındığımız zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"

73) "Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu? Sizin için herhangi bir menfaat sağlıyorlar mı ya da herhangi bir zarar sizden sacıyorlar mı?"

74) Dediler ki: "Hayır, ama biz atalarımızı onlara tapar bulduk, dolayısıyla biz de onlar gibi yapıyoruz."

75) İbrahim dedi ki: "Şimdi neye ibadet ettiğinizi, taptığımızı gördünüz mü?"

76) "Hem sizin, hem de önceki atalarınızın Allah'ı bırakarak kendilerine taptığımız bu putların ne olduğunu şimdi gördünüz mü?"

77) "İşte bu putlar, gerçekten benim düşmanumdur. Ben onlara asla tapmam. Tapmış olduğunuz şeylerin içinde yalnızca alemlerin Rabbi olan Allah'a ibadet ederim. O'na hiçbir şeyi şirk koşmam. O dünyada da ahirette de benim dostumdur."

78) "Ki beni yaratan ve bana doğru yolu gösteren ve beni hidayete ulaştıran bu putlar değil, Allah'tır."

79) "Bana yediren ve içiren O'dur. O, yaratıcı ve rızık vericidir. Yağmur dolu bulutlar göndererek yağmur yağdırır ve bu yağmurla, kullarına rızık olsun diye çeşit çeşit meyveler çıkarır."

80) "Hastalandığımda bana şifa veren O'dur. O'ndan başka kimse bana şifa veremez."

81) "Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur. Buna O'ndan başka kimsenin gücü yetmez. Beni dilediği zaman öldürür, öldürdükten sonra da dilediği zaman tekrar diriltir."

82) "O'nun geniş rahmetine güvenerek, kulların, yaptıklarının karşılığını göreceği din günü de denilen hesap ve ceza gününde hatalarımı ve günahlarımı bağışlayacağımı umduğum da O'dur."

83) "Rabbim, bana hüküm başışla ve beni salihlere, iyi kullarının zümresine kat."

	(84)	
(86)		(85)
(88)		(87)
(90)		(89)
		(91)
(93)		(92)
	(94)	
	(96)	(95)
(98)		(97)
(100)		(99)
(102)		(101)
(103)		
(105)		(104)
	(106)	
	(108)	(107)
	(109)	
(111)		(110)

- 84) "Sonrakiler arasında bana doğruluk dili ver."
85) "Beni Na'im cennetinin mirasçılardan kıl."
86) "Babamı da başışla. Çünkü o, sapıtanlardandır."
87) "Ve beni diriltilecekleri gün küçük düşürme."
88) "Malın da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı bir günde."
89) "Allah'a selim kalb ile gelmiş olanlar müstesna."
90) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.
91) Cehennem de azgınlar için sergilenir.
92) Ve onlara denilir ki: "İbadet etmekte olduklarınız nerede?"
93) "Allah'ın dışında olanlar; size yardımları dokunuyor mu veya kendilerine yardımları oluyor mu?"
94) Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülverilmiştir.
95) Ve İblis'in bütün orduları da.
96) Onlar orada tartışarak derler ki:
97) "Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."
98) "Çünkü sizi alemlerin rabbi ile eşit tutuyorduk."
99) "Bizi suçlulardan başkası saptırmadı."
100) "Artık bizim için ne bir şefatçi var."
101) "Ne de yakın bir dost."
102) "Bizim için bir kere daha dönüş olsaydı da iman edenlerden olabilseydik."
103) Şüphe yok ki bunda bir âyet vardır. Fakat onların çoğu mü'min değillerdi.
104) Muhakkak Rabbin Aziz'dir, Rahim'dir.
105) Nuh kavmi de peygamberleri yalancılıkla suçladılar.
106) Kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?
107) Bilin ki ben, size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
108) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.
109) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.
110) Onun için Allah'tan korkun ve bana itaat edin

- 84) "Benden sonra kıyamet gününe kadar gelecek olanlar arasında bana doğruluk dili ver, güzel bir şekilde övülmeyi ve anılmayı bana nasip et ki öyle anılayım ve bana uyulsun."
85) "Beni ahirette ebedi olan Na'im cennetinin mirasına hak kazanan mutlu kişilerden eyle."
86) "Babamı da başışla, ona iman ve teobe etmeyi nasip et. Çünkü o, doğru yolu şaşırarlardan, hak yoldan sapanlardandır."
87) "Ve beni yaratıkların, yaptıklarının karşılığını vermek için diriltilecekleri gün hor, küçük ve zelil düşürme."
88) "Malın da, çocukların da hiç kimseye bir yarar sağlayamadığı o zor günde."
89) "Allah'ın huzuruna selim, tertemiz, şirk, haset ve kinden arınmış bir kalb ile gelmiş olanlar müstesna."
90) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.
91) Cehennem de azgınlar için sergilenir.
92) Ve onlara denilir ki: "İbadet etmekte olduklarınız nerede?"
93) "Allah'ın dışında olanlar; size yardımları dokunuyor mu veya kendilerine yardımları oluyor mu?"
94) Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülverilmiştir.
95) Ve İblis'in bütün orduları da.
96) Onlar orada tartışarak derler ki:
97) "Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."
98) "Çünkü sizi alemlerin rabbi ile eşit tutuyorduk."
99) "Bizi suçlulardan başkası saptırmadı."
100) "Artık bizim için ne bir şefatçi var."
101) "Ne de yakın bir dost."
102) "Bizim için bir kere daha dönüş olsaydı da iman edenlerden olabilseydik."
103) Şüphe yok ki bunda bir âyet vardır. Fakat onların çoğu mü'min değillerdi.
104) Muhakkak Rabbin Aziz'dir, Rahim'dir.

	(112)	
(114)		(113)
		(115)
(117)		(116)
(118)		
	(119)	
		(120)
(122)		(121)
		(123)
	(125)	(124)
		(126)
		(127)
(129)		(128)
(131)		(130)
	(132)	
	(134)	(133)
		(135)
		(136)

112) Nuh dedi ki: Onların yaptıkları hakkında bilgim yoktur.

113) Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Bir düşünseniz!

114) Ben iman eden kimseleri kovacak değilim.

115) Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.

116) Dediler ki: Ey Nuh! (Bu davadan) vazgeçmezsen, iyi bil ki, taşlanmışlardan olacaksın!

117) Nuh: Rabbim! dedi, kavmim beni yalancılıkla suçladı.

118) Artık benimle onların arasında sen hükümünü ver. Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar.

119) Bunun üzerine biz onu ve beraberindekileri, o dolu geminin içinde (taşınarak) kurtardık.

120) Sonra da geri kalanları suda boğduk.

121) Doğrusu bunda büyük bir ders vardır; ama çocukları iman etmezler.

122) Şüphesiz Rabbin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

123) Âd (kavmi) de peygamberleri yalancılıkla suçladı.

124) Kardeşleri Hûd onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?

125) Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

126) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

127) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.

128) Siz her yüksek yere bir âlâmet dikerek eğleniyor musunuz?

129) Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı ediniyorsunuz?

130) Yakaladığımız zaman, zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz?

131) Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

132) Bildiğiniz şeyleri size bol bol veren, Allah'dan korkun.

133) "O size verdi : davarlar, oğullar".

134) "Bahçeler çeşmeler." (Allah'a karşı gelmek) den sakının.

135) Doğrusu sizin hakkınızda muazzam bir günün azabından endişe ediyorum.

136) (Onlar) şöyle dediler: Sen öğüt versen de, vermesen de bizce birdir.

(138)	(137)	
(140)	(139)	
	(141)	
(143)	(142)	
	(144)	
	(145)	
	(147)	(146)
(149)	(148)	
	(150)	
(152)	(151)	
	(153)	
	(154)	
	(155)	
	(156)	
	(157)	
(159)	(158)	

137) Bu, öncekilerin geleneğinden başka bir şey değildir.

138) Biz azaba uğratılacak da değiliz.

139) Böylece onu yalancılıkla suçladılar; biz de kendilerini helâk ettik. Doğrusu bunda büyük bir ibret vardır; ama çokları iman etmezler.

140) Şüphesiz Rabbin, işte O, Aziz'dir, Rahim'dir.

141) Semûd da peygamberleri yalancılıkla suçladı.

142) Kardeşleri Sâlih onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?

143) Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

144) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

145) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.

146) Siz burada, güven içinde bırakılacak mısınız?

147) "Böyle bahçelerde, çeşme başlarında?"

148) "Ekinlerin, salkımları sarkmış hurmalıkların arasında?"

149) Dağlardan ustaca evler yontuyorsunuz

150) Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

151) "O aşırıların emrine uymayın."

152) "Yeryüzünde bozgunculuk yapıp dirlik düzenlik vermeyenler(in sözüyle hareket etmeyin).

153) Dediler ki: Sen, olsa olsa iyice büyütlenmiş birisin!

154) Sen de ancak bizim gibi bir insansın. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize bir mucize getir.

155) Salih: İşte bu dişi devedir; onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün içme hakkı da sizindir, dedi.

156) Ona bir kötülükle ilişmeyin, yoksa sizi muazzam bir günün azabı yakalayabilir.

157) Buna rağmen onlar deveyi kestiler; ama pişman da oldular.

158) Bunun üzerine onları azap yakaladı. Doğrusu bunda, büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.

159) Şüphesiz Rabbin, işte O, Aziz'dir, Rahim'dir.

	(160)	
(162)		(161)
		(163)
	(164)	
		(165)
		(166)
(168)		(167)
	(169)	
(171)		(170)
		(172)
(174)		(173)
	(175)	
(177)		(176)
(179)		(178)
(181)		(180)
	(182)	
(183)		

160) Lût kavmi de peygamberleri yalancılıkla suçladı.

161) Kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?

162) Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

163) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

164) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.

165-166) Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıp da, insanlar içinden erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu siz sınırı aşmış (sapık) bir kavimsiniz!

167) Onlar şöyle dediler: Ey Lût! vazgeçmezsen, iyi bil ki, sürgün edilmişlerden olacaksın!

168) Lût: Doğrusu, dedi, ben sizin bu işinizden tiksiniyorum!

169) Rabbin! Beni ve ailemi, onların yapa geldiklerinden (vebalinden) kurtar.

170) Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.

171) Ancak bir kocakarı müstesna. O, geride kalanlardan.

172) Sonra diğerlerini helâk ettik.

173) Üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki... Uyarılanların yağmuru ne de kötü!

174) Elbet bunda büyük bir ibret vardır; fakat çokları iman etmezler.

175) Şüphesiz Rabbin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

176) Eyke halkı da peygamberleri yalancılıkla suçladı.

177) Şuayb onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?

178) Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

179) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

180) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.

181) Ölçüyü tastamam yapın, (insanların hakkını) eksik verenlerden olmayın.

182) Doğru terazi ile tartın.

183) İnsanların hakkı olan şeyleri kısmayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.

	(184)		
		(185)	
		(186)	
		(187)	
			(188)
		(189)	
(191)		(190)	
(193)		(192)	
	(194)		
	(196)		(195)
	(197)		
(199)		(198)	
	(200)		
	(201)		
(203)		(202)	
	(204)		
(206)		(205)	

- 184) Sizi ve önceki nesilleri yaratandan korkun.
185) Onlar şöyle dediler: Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin!
186) Sen de, ancak bizim gibi bir beşersin. Bilki, biz seni yalancılardan biri sayıyoruz.
187) Şayet doğru sözlülerden isen, üstümüze gökten azap yağdır.
188) Şuayb: Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir, dedi.
189) Velhasıl onu yalancı saydılar da, kendilerini o gölge gününün azabı yakalayiverdi. Gerçekten o, muazzam bir günün azabı idi!
190) Doğrusu bunda büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.
191) Şüphesiz Rabbin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
192) Muhakkak ki o âlemlerin Rabbinin indirmesidir.
193) (Resûlüm!) Onu Rûhu'l-emîn (Cebrail) indirdi.
194) Senin kalbine; uyarıcılardan olman için,
195) Apaçık Arapça bir dille.
196) O, şüphesiz daha öncekilerin kitaplarında da vardır.
197) Benî İsrail bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir delil değil midir?
198) Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik de,
199) Bunu onlara o okusaydı, yine ona iman etmezlerdi.
200) Onu günahkârların kalplerine böyle soktuk.
201) Onun için, acıklı azabı görünceye kadar ona iman etmezler.
202) İşte bu onlara, kendileri farkında olmadan, ansızın geliverecektir.
203) O zaman: Bize mühlet verilir mi acaba? diyeceklerdir.
204) Onlar bizim azabımızı mı çarçabuk istiyorlardı?
205) Ne dersin! Eğer biz onları yıllarca yaşatsak.
206) Sonra tehdit edilmekte oldukları başlarına gelse!

	(207)		
		(208)	
	(210)		(209)
(212)		(211)	
(213)			
		(214)	
		(215)	
(217)		(216)	
		(218)	
	(220)		(219)
(222)		(221)	
	(223)		
(225)			(224)
	(226)		
(227)			

207) Faydalandırıldıkları nimetler onlara hiç yarar sağlamayacaktır.

208) Bununla birlikte hangi memleketi, helak ettikse muhakkak onu uyarıcı (peygamberleri) olmuştur.

209) (Onlar) ihtar edilmiştir ve biz zülmetmiş değilizdir.

210) O'nu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedir.

211) Bu onlara düşmez; zaten güçleri de yetmez.

212) Şüphesiz onlar, vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır.

213) O halde sakın Allah ile beraber başka ilaha kulluk edip yalvarma, sonra azap edilenlerden olursun!

214) (Önce) en yakın akrabayı uyar.

215) Sana uyan müminlere (merhamet) kanadını indir.

216) Şayet sana karşı gelirlere de ki: Ben sizin yaptıklarınızdan muhakkak ki uzağım.

217) Sen O mutlak galip ve engin merhamet sahibine güvenip dayan.

218) O ki, (gece namaza) kalktığın zaman seni görüyor.

219) Secde edenler arasında dolaşmanı da (görüyor).

220) Çünkü her şeyi işiten, her şeyi bilen O'dur.

221) Şeytanların ise kime inceceğini size haber vereyim mi?

222) Onlar, günaha, iftiraya düşkün olan herkesin üstüne inerler.

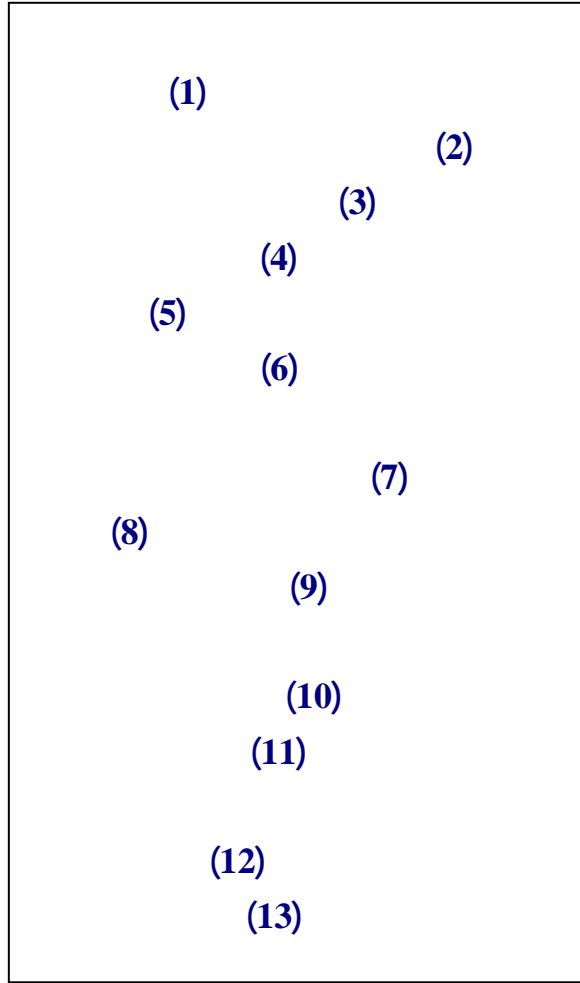
223) Bunlar, (şeytanlara) kulak verirler ve onların çoğu yalancılardır.

224) Şairler(e) gelince, onlara da sapıklar uyarlar.

225) Baksana onlar her vâdide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226) Ve onlar yapamayacakları şeyleri söylerler.

227) Ancak iman edip iyi işler yapanlar, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında kendilerini savunanlar başkadır. Haksızlık edenler, hangi dönüşe döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.

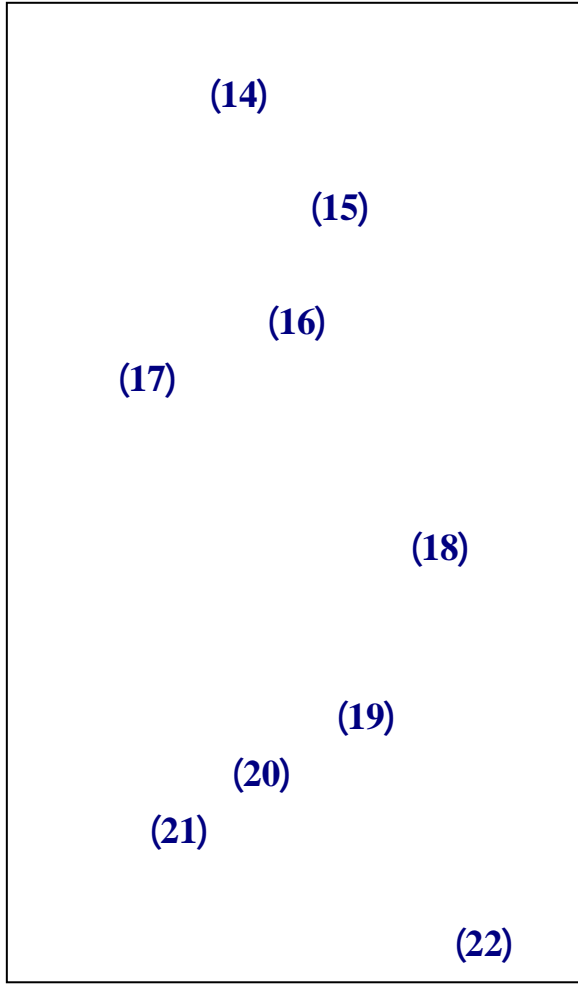

27- en-NEML SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 93 âyettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Tâ. Sîn. Bunlar Kur'an'ın, (gerçekleri) açıklayan Kitab'ın âyetleridir.
- 2) İman eden müminler için bir hidayet rehberi ve bir müjdedir.
- 3) Onlar ki, namazı kılarlar, zekâtı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.
- 4) Şüphesiz biz, ahirete inanmayanların işlerini kendilerine süslü gösterdik; o yüzden bocalar dururlar.
- 5) İşte bunlar, azabı en ağır olanlardır; ahirette en çok ziyana uğrayacaklar da onlardır.
- 6) (Resûlüm!) Şüphesiz ki bu Kur'an, hikmet sahibi ve her şeyi bilen Allah tarafından sana verilmektedir.
- 7) Hani Musa, ailesine şöyle demişti: Gerçekten ben bir ateş gördüm. (Gidip) size oradan bir haber getireceğim, yahut bir ateş parçası getireceğim, umarım ki ısırırsınız!
- 8) Oraya geldiğinde şöyle seslenildi: Ateşin bulunduğu yerdeki ve çevresindekiler mübarek kılınmıştır! Âlemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden münezzehtir!
- 9) Ey Musa! İyi bil ki, ben, mutlak galip ve hikmet sahibi olan Allah'ım!
- 10) Asâni at! Musa onu yılan gibi deprenir görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. Ey Musa! Korkma; çünkü benim huzurumda peygamberler korkmaz.
- 11) Ancak, kim haksızlık eder, sonra işlediği kötülük yerine iyilik yaparsa, bilsin ki ben Ğafur'um, Rahim'im.
- 12) Elini koynuna sok da kusursuz bembeyaz çıksın. Dokuz mucize ile Firavun ve kavmine (git). Çünkü onlar artık yoldan çıkmış bir kavim olmuşlardır.
- 13) Mucizelerimiz onların gözleri önüne serilince: "Bu, apaçık bir büyüdür" dediler.

14) Kendileri de bunlara yakinen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkâr ettiler. Bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak!

15) Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar: Bizi, mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun, dediler.

16) Süleyman Davud'a vâris oldu ve dedi ki: Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden (nasip) verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur.

17) Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil orduları toplandı; hepsi birarada (onun tarafından) düzenli olarak sevkediliyordu.

18) Nihayet Karınca vâdisine geldikleri zaman, bir karınca: Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin; Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesin! dedi.

19) (Süleyman) onun sözünden dolayı gülümsedi ve dedi ki: Ey Rabbim! Beni, gerek bana gerekse ana-babama verdiğin nimete şükretmeye ve hoşnut olacağın iyi işler yapmaya muvaffak kıl. Rahmetinle, beni iyi kulların arasına kat.

20) (Süleyman) kuşları gözden geçirdi ve şöyle dedi: Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?

21) Ya bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirecek ya da onun canını iyice yakacağım yahut onu boğazlayacağım!

22) Çok geçmeden (Hüdhüd) gelip: Ben, dedi, senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe'den sana çok doğru (ve önemli) bir haber getirdim.

		(23)	
	(24)		
		(25)	
(27)			(26)
		(28)	
		(29)	
(31)		(30)	
		(32)	
(33)			
		(34)	
		(35)	

23) Gerçekten, onlara (Sebe'lilere) hükümdarlık eden, kendisine her şey verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadınla karşılaştım.

24) Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, kendilerine yaptıklarını süslü göstermiş de onları doğru yoldan alıkoymuş. Bunun için doğru yolu bulamıyorlar.

25) (Şeytan böyle yapmış ki) göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açıkladığınızı bilen Allah'a secde etmesinler.

26) (Halbuki) büyük Arş'ın sahibi olan Allah'tan başka ilah yoktur.

27) (Süleyman Hüdhd'e) dedi ki: Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız.

28) Şu mektubumu götür, onu kendilerine ver, sonra onlardan biraz çekil de, ne sonuca varacaklarına bak.

29) (Süleyman'ın mektubunu alan Sebe' melikesi,) "Beyler, ulular! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı" dedi.

30) "Mektup Süleyman'dandır, rahmân ve rahîm olan Allah'ın adıyla (başlamakta) dır."

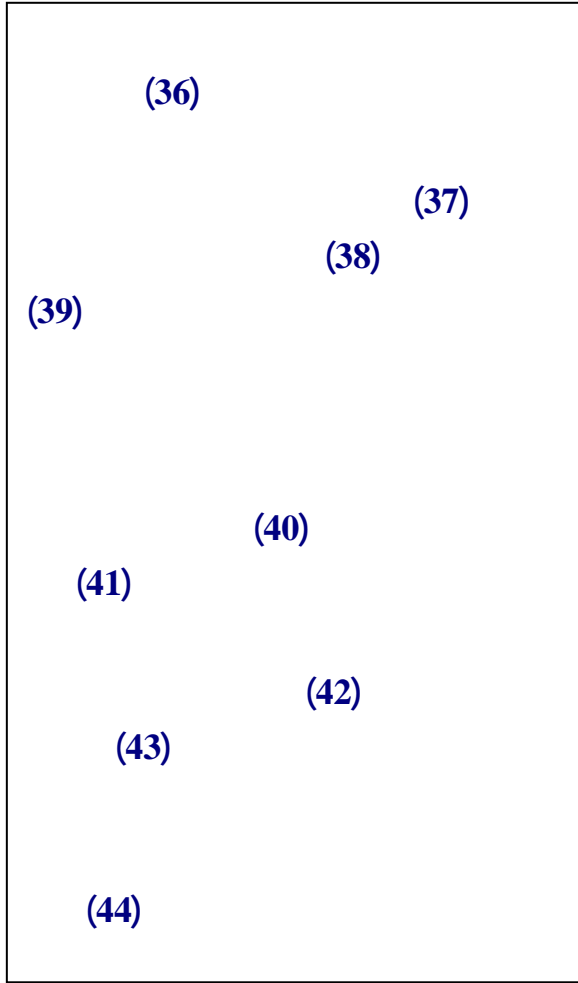
31) "Bana baş kaldırmayın, teslimiyet gösterip bana gelin, diye (yazmaktadır)".

32) (Sonra Melike) dedi ki: Beyler, ulular! Bu işimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) siz yanımda olmadan (size danışmadan) hiçbir işi kestirip atmam.

33) Onlar, şu cevabı verdiler: Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabıyız; buyruk ise senindir; artık ne buyuracağını sen düşün.

34) Melike: Hükümdarlar bir memlekete girdiler mi, orayı perişan ederler ve halkının ulularını alçaltırlar. (Herhalde) onlar da böyle yapacaklardır, dedi.

35) Ben (şimdi) onlara bir hediye göndereyim de, bakayım elçiler ne (gibi bir sonuç) ile dönecekler.

36) Süleyman'a gelince şöyle dedi: Siz bana mal ile yardım mı ediyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğiinden daha iyidir. Hediyenizle siz sevinirsiniz.

37) (Ey elçi!) Onlara dön; iyi bilsinler ki, kendilerine asla karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları muhakkak surette hor ve hakir halde oradan çıkarırız!

38) (Sonra Süleyman müşavirlerine) dedi ki: Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir?

39) Cinlerden bir ifrit: Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter ve bana güvenebilirsiniz, dedi.

40) Kitaptan (Allah tarafından verilmiş) bir ilmi olan kimse ise: Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm, dedi. (Süleyman) onu (melikenin tahtını) yanına yerleşmiş olarak görünce: Bu, dedi, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin (gösterdiği) lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur, nankörlük edene gelince, o bilsin ki, Rabbimin hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, çok kerem sahibidir.

41) (Süleyman devamla) dedi ki: Onun tahtını bilemeyeceği bir hale getirin; bakalım tanıyacak mı, yoksa tanıyamayanlar arasında mı olacak.

42) Melike gelince: Senin tahtın da böyle mi? dendi. O şöyle cevap verdi: Tıpkı o! (Süleyman şöyle dedi): Bize daha önce bilgi verilmiş ve biz müslüman olmuştuk.

43) Onu, Allah'tan başka taptığı şeyler alıkoymuştu. Çünkü kendisi inkârcı bir kavimdendi.

44) Ona: Köşke gir! dendi. Melike onu görünce derin bir su sandı ve eteğini yukarı çekti. Süleyman: Bu, billûrdan yapılmış, şeffaf bir zemindir, dedi. Melike de di ki: Rabbim! Ben gerçekten kendime yazık etmişim. Süleymanla beraber âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum.

	(45)	
		(46)
	(47)	
(48)		
	(49)	
	(50)	
(51)		
	(53)	(52)
(54)		
		(55)

45) Andolsun ki, "Allah'a kulluk edin!" (demesi için) Semûd kavmine kardeşleri Sâlih'i gönderdik. Hemen birbiriyle çekişen iki zümre oluverdiler.

46) Sâlih dedi ki: Ey kavmim! İyilik dururken niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Allah'tan mağfiret dileseniz olmaz mı? Belki size merhamet edilir.

47) Şöyle dediler: Senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık. Sâlih: Size çöken uğursuzluk (sebebi), Allah katında (yazılı) dır. Hayır, siz imtihana çekilen bir kavimsiniz, dedi.

48) O şehirde dokuz kişi (elebaşı) vardı ki, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, iyilik tarafına hiç yanaşmıyorlardı.

49) Allah'a and içerek birbirlerine şöyle dediler: Gece ona ve ailesine baskın yapalım (hepsini öldürelim); sonra da velisine: "Biz (Sâlih) ailesinin yok edilişi sırasında orada değildik, inanın ki doğru söylüyoruz" diyelim.

50) Onlar böyle bir tuzak kurdular. Biz de kendileri farkında olmadan, onların planlarını altüst ettik.

51) Bak işte, tuzaklarının âkıbeti nice oldu: Onları da; (kendilerine uyan) kavimlerini de (nasıl) toptan helâk ettik!

52) İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş evleri! Anlayan bir kavim için elbette bunda bir ibret vardır.

53) İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınanları ise kurtardık.

54) Lût'u da (peygamber olarak kavmine gönderdik.) Kavmine şöyle demişti: Göz göre göre hâla o hayâsızlığı yapacak mısınız?

55) (Bu ilâhî ikazdan sonra hâla) siz, ille de kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşacak mısınız? Doğrusu siz, beyinsizlikte devam edegelen bir kavimsiniz!